

УДК 519.865.5

Л.М. Любчик,
д.т.н., професор,
Національний технічний
університет «Харківський
політехнічний інститут»
lyubchik.leonid@gmail.com

Г.Л. Гринберг,
к.т.н., доцент,
Національний технічний
університет
«Харківський
політехнічний інститут»
glngrinberg@gmail.com

Е.Л. Любчик,
студент,
Ізраїльський
технологічний
інститут
«Техніон»
el9619@gmail.com

МОДЕЛЮВАННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТОРА НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ

**Л.М. Любчик, Г.Л. Гринберг,
Е.Л. Любчик. Моделювання
оптимальної стратегії
інвестора на фінансовому ринку.**

Розглянута задача побудови оптимальної динамічної стратегії формування портфеля інвестора. Визначено оптимальні параметри розподілу капіталу, що характеризують структуру портфеля інвестора. Проведено комп'ютерне статистичне моделювання оптимальної поведінки інвестора на фінансовому ринку.

**L.M. Lyubchik, G.L. Grinberg, Ye. L. Lyubchik.
Optimal investor strategy
modeling in financial market.**

The problem of optimal dynamic strategy design for investor portfolio is considered. The optimal capital allocation parameters that characterize the structure of the investor portfolio are found. A statistical computer simulation of optimal behavior of investors in the financial market is performed.

Вступ. У сучасній фінансовій математиці важливу роль відіграє задача побудови оптимальної стратегії інвестора з метою отримання максимального прибутку [1-3]. Для побудови свого портфелю інвестор може використовувати як основні безризикові та ризикові фінансові інструменти, такі як банківські рахунки та акції, так і похідні фінансові інструменти, наприклад опціони [4,5].

Математичні методи в механіці, економіці, екології

Побудова оптимального портфелю – це оптимізаційна задача, розв’язання якої потребує використання відповідної математичної моделі фінансового ринку. У математичній економіці докладно розглядалась задача побудови статичного портфелю інвестора [3,4], але в значно меншій мірі розглядалась задача побудови оптимального динамічного портфелю, актуальність якої обумовлена тим, що вартості активів звичайно змінюються у часі [6].

При моделюванні еволюції ціни на фінансові активи доводиться враховувати велику кількість випадкових чинників, саме тому при моделюванні фінансових ринків важливу роль відіграють стохастичні методи і важливим є вивчення відповідних стохастичних моделей динаміки вартості активів. У роботах Кокса, Росса і Рубінштейна описана так звана модель (B, S) -ринку [7], що найбільш підходить для задачі побудови динамічного портфелю. Пізніше Блек і Шоулз використовували рівняння Л. Башельє в моделі (B, S) -ринку [8].

Мета даної роботи – побудувати математичну модель формування оптимальної динамічної стратегії інвестора на фінансовому ринку, що оптимізує критерій, який враховує середній прибуток та ризик інвестора. Для опису фінансового ринку використовується дискретна модель (B, S) -ринку [4,7].

Оптимізація стратегії інвестора на (B, S) -ринку. Будемо розглядати (B, S) -ринку, який складається з двох активів: банківського рахунку B ("безризиковий" актив) і акцій S ("ризиковий" актив). Розглядається дискретна модель формування оптимальної стратегії, причому кожен момент дискретного часу i пов'язаний зі зміною цін активів B_i та S_i . На кожному кроці моделі інвестор приймає рішення про покупку або продаж акції та про вкладення капіталу на депозит банківського рахунку. При цьому на нульовому кроці він бере на себе платіжне зобов'язання f_n , яке має забезпечити до певного терміну n .

Припустимо, що інвестор в момент часу i на (B, S) -ринку має β_i банківських рахунків, вартість яких дорівнює B_i , і γ_i акцій, вартістю S_i кожна. Таким чином, портфель цінних паперів утворюється при здійсненні інвестором фінансових операцій в момент $i-1$ відповідно до певної стратегії розподілу капіталу $\pi_i = (\beta_i, \gamma_i)$.

Тоді капітал інвестора буде представлений у вигляді:

$$X_i = \beta_i B_i + \gamma_i S_i$$

В момент часу i з метою отримання прибутку на свій капітал інвестор перетворює портфель $\pi_i = (\beta_i, \gamma_i)$ на новий портфель $\pi_{i+1} = (\beta_{i+1}, \gamma_{i+1})$.

Тоді капітал X_i також можна представити у вигляді:

$$X_i = \beta_{i+1} B_i + \gamma_{i+1} S_i$$

За проміжок часу $[i, i+1]$ вартість банківського рахунку змінюється з B_i до B_{i+1} , а вартість акцій з S_i до S_{i+1} . Таким чином, капітал X_{i+1} буде представлений у вигляді

$$X_{i+1} = \beta_{i+1} B_{i+1} + \gamma_{i+1} S_{i+1}$$

Будемо вважати, що стан ринку та капітал в момент часу i , тобто

величини B_i , S_i та X_i нам відомі, і треба знайти оптимальні параметри портфелю $\pi_{i+1} = (\beta_{i+1}, \gamma_{i+1})$.

Тоді, оскільки $X_i = \beta_{i+1} B_i + \gamma_{i+1} S_i$, то $\beta_{i+1} = (X_i - \gamma_{i+1} S_i) / B_i$. Таким чином, капітал в момент часу $i+1$ дорівнює:

$$X_{i+1} = \beta_{i+1} B_{i+1} + \gamma_{i+1} S_{i+1} = B_{i+1} (X_i - \gamma_{i+1} S_i) / B_i = (1+r)(X_i - \gamma_{i+1} S_i) + \gamma_{i+1} (1+\rho_{i+1}) S_i$$

Обчислимо математичне очікування капіталу інвестора X_{i+1} :

$M[X_{i+1}] = M[(1+r)(X_i - \gamma_{i+1} S_i) + \gamma_{i+1} (1+\rho_{i+1}) S_i] = (1+r)(X_i - \gamma_{i+1} S_i) + \gamma_{i+1} (1+\overline{\rho_{i+1}}) S_i$
та дисперсію капіталу інвестора X_{i+1} :

$$D[X_{i+1}] = D[(1+r)(X_i - \gamma_{i+1} S_i) + \gamma_{i+1} (1+\rho_{i+1}) S_i] = \gamma_{i+1}^2 S_i^2 D[\rho_{i+1}] = \gamma_{i+1}^2 S_i^2 \sigma^2.$$

Введемо функцію прибутку інвестора у вигляді квадрата умовного математичного очікування капіталу в момент часу $i+1$ та функцію ризику у вигляді умовної дисперсії капіталу у той же самий момент.

Оскільки капітал інвестора має бути найбільшим, а ризик найменшим, то введемо одно-кроковий критерій оптимальності фінансової діяльності інвестора в вигляді:

$$I[\gamma_{i+1}] = -\lambda (M[X_{i+1}])^2 + (1-\lambda) D[X_{i+1}]$$

$$\rightarrow \min(\gamma_{i+1})$$

де λ – деякий ваговий коефіцієнт, що задає компроміс між доходністю та ризиком.

Таким чином, функція $I(\gamma_{i+1})$ є многочленом другого степеня. Оскільки $X_i = \beta_{i+1} B_i + \gamma_{i+1} S_i$, то необхідно враховувати обмеження на параметри портфелю.

Для отримання параметрів оптимального портфелю інвестора застосуємо умови екстремуму цільової функції, що описує критерій оптимальності.

Обчислимо першу похідну від цільової функції I :

$$I' = -2\lambda((1+r)(X_i - \gamma_{i+1} S_i) + \gamma_{i+1} (1+\rho_{i+1}) S_i)((1+\rho_{i+1}) S_i - (1+r) S_i) + 2(1-\lambda) \gamma_{i+1} S_i^2 \sigma^2$$

В точці екстремуму цільової функції $I'(\gamma_{i+1}) = 0$, тоді оптимальні параметри портфелю

$$\gamma'_{i+1} = \frac{\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+r)}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2} \cdot \frac{X_i}{S_i}$$

Математичні методи в механіці, економіці, екології

Обчислимо другу похідну від цільової функції I :

$$I' = -2\lambda((1+\overline{\rho}_{i+1})S_i - (1+r)S_i)^2 + 2(1-\lambda)S_i^2\sigma^2 = 2S_i^2(-\lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)^2 + (1-\lambda)\sigma^2)$$

Проаналізуємо залежність типу екстремуму цільової функції від її параметрів.

Якщо $I' < 0 \Leftrightarrow \lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)^2 > (1-\lambda)\sigma^2$, то в точці γ'_{i+1} маємо максимум функції I , а якщо $I' > 0 \Leftrightarrow \lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)^2 < (1-\lambda)\sigma^2$, то маємо мінімум.

Якщо $\gamma'_{i+1} \leq 0$ чи $\gamma'_{i+1} \geq \frac{X_i}{S_i}$, то на відрізку $\left[0; \frac{X_i}{S_i}\right]$ функція монотонна, а значить мінімум досягається в точці 0 , або у точці $\frac{X_i}{S_i}$.

Якщо $\gamma'_{i+1} \in \left(0; \frac{X_i}{S_i}\right)$ та $I' < 0$ то на відрізку $(0; \gamma'_{i+1}]$ цільова функція монотонно зростає, а на відрізку $\left[\gamma'_{i+1}; \frac{X_i}{S_i}\right)$ монотонно спадає, таким чином мінімум досягається на границях відрізка обмежень, а саме в точках 0 або $\frac{X_i}{S_i}$.

Отримані результати дозволяють побудувати оптимальну стратегію формування портфелю інвестора у залежності від параметрів моделі ринку.

Розглянемо перший випадок, коли $\gamma_{i+1} = 0$, тоді $I(0) = -\lambda((1+r)X_i)^2$ або $\gamma_{i+1} = \frac{X_i}{S_i}$ тоді $I\left(\frac{X_i}{S_i}\right) = -\lambda(1+\overline{\rho}_{i+1})X_i^2 + (1-\lambda)X_i^2\sigma^2$.

Таким чином, у цьому випадку оптимальна стратегія формування портфелю має наступний вигляд:

- якщо $I(0) < I\left(\frac{X_i}{S_i}\right) \Leftrightarrow \lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)(2 + \overline{\rho}_{i+1} + r) < (1-\lambda)\sigma^2$, то увесь капітал треба вкласти в банк.
- якщо $I(0) > I\left(\frac{X_i}{S_i}\right) \Leftrightarrow \lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)(2 + \overline{\rho}_{i+1} + r) > (1-\lambda)\sigma^2$, то увесь капітал доцільно вкладати в акції.

Розглянемо другий випадок, коли $\gamma'_{i+1} \in \left(0; \frac{X_i}{S_i}\right)$ та $I' > 0$, тоді в точці γ'_{i+1} маємо мінімум цільової функції, тобто:

$$\gamma_{i+1} = \gamma'_{i+1} = \frac{\lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)(1+r)}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho}_{i+1} - r)^2} \cdot \frac{X_i}{S_i}$$

Таким чином, в цьому випадку оптимальна стратегія формування портфелю інвестора вже є динамічною та на кожному кроці має наступний вигляд:

- треба вкладати в акції

$$\gamma_{i+1} S_i = \frac{\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+r)X_i}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2}$$

- треба вкладати в банк

$$\beta_{i+1} B_i = X_i - \gamma_{i+1} S_i \frac{((1-\lambda)\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+\overline{\rho_{i+1}}))X_i}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2}$$

Зазначимо, що останній випадок має місце, коли параметри моделі (B, S) - ринку задовольняють наступним співвідношенням:

$$\left\{ \begin{array}{l} I' > 0 \\ \gamma'_{i+1} \in \left(0; \frac{X_i}{S_i}\right) \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2 < (1-\lambda)\sigma^2 \\ \frac{\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+r)}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2} \end{array} \right.$$

Результати комп'ютерного моделювання. Проведемо комп'ютерне моделювання запропонованої оптимальної стратегії інвестора. Як приклад розглянемо випадок, коли інвестор на початковому кроці має капітал $X_0 = 10000$ ум. од., які він розподіляє наступним чином: інвестор має $\beta_0 = 5$ банківських рахунків по $B_0 = 1000$ ум. од. кожен, та $\gamma_0 = 50$ акцій початковою вартістю $S_0 = 100$ ум. од.

Нехай банківський відсоток $r = 0,1$, а вартість акції змінюється залежно від зміни випадкової величини ρ_i , яка приймає значення $\rho_i = 0,35$ з ймовірністю 0,7 та значення $\rho_i = -0,35$ з ймовірністю 0,3. Прийемо ваговий параметр .

Тоді $\sigma^2 = 0,103$, $\overline{\rho_{i+1}} = 0,14$, при цьому:

$$\frac{\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+r)}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2} = 0,434$$

$$I' = 2S_i^2(-\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2 + (1-\lambda)\sigma^2) = 2S_i^2 \cdot 0,051 > 0$$

Таким чином, має місце ситуація, коли оптимальний портфель інвестора змінюється в часі відповідно до наступної динамічної стратегії:

$$\gamma_{i+1} = \frac{\lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+r)}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2} \cdot \frac{X_i}{S_i}$$

$$\beta_{i+1} = \frac{((1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)(1+\overline{\rho_{i+1}}))X_i}{(1-\lambda)\sigma^2 - \lambda(\overline{\rho_{i+1}} - r)^2} B_i$$

На рис. 1 наведено графіки зміни випадкової величини ρ_i і змінення вартості акцій S_i :

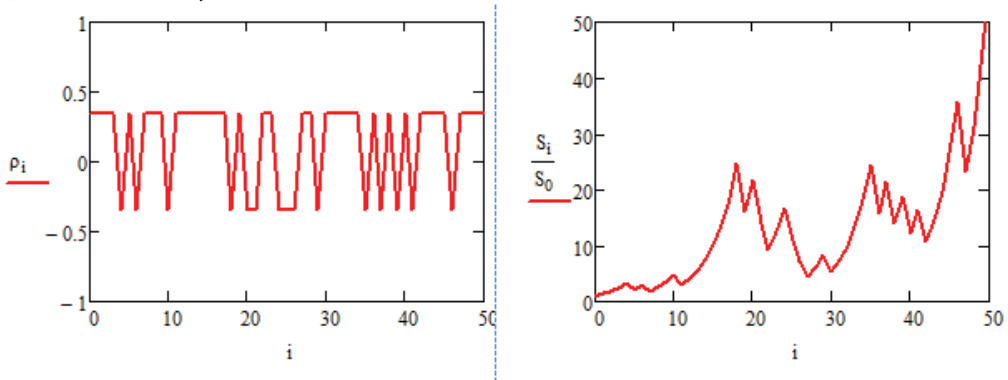

Рис. 1. Зміна вартості акцій

На рис. 2 наведено графіки зміни середньої вартості акцій MS_i і вартості банківських рахунків B_i , які не залежать від інвестора:

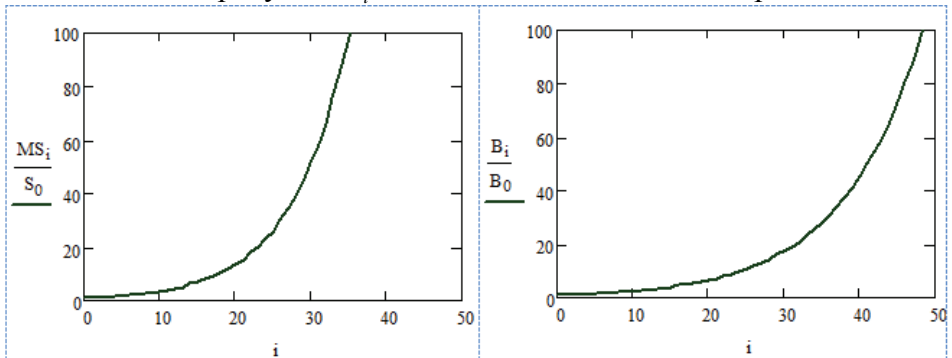

Рис. 2. Зміна середньої вартості акцій та банківських рахунків

На рис. 3 наведено графіки зміни кількості банківських рахунків β_i і кількості акцій γ_i , які задає інвестор відповідно до своєї оптимальної стратегії для $\lambda = 0,5$.

На рис. 4 наведено графіки зміни капіталу інвестора X_i та різниці між капіталом та функцією f_i для $\lambda = 0,5$.

Проведемо аналогічне статистичне комп'ютерне моделювання оптимальної стратегії для інших значень параметру цільової функції $\lambda = 0,4$ (рис. 5, 6) та $\lambda = 0,6$ (рис. 7, 8).

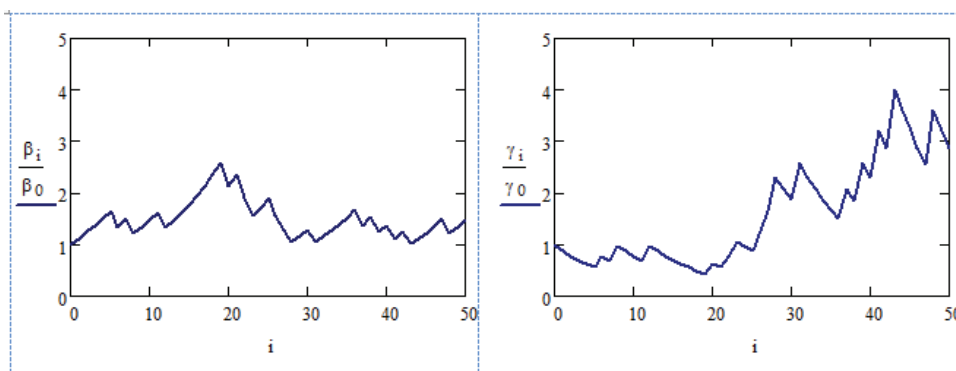

Рис. 3. Структура оптимального динамічного портфелю інвестора для $\lambda = 0,5$

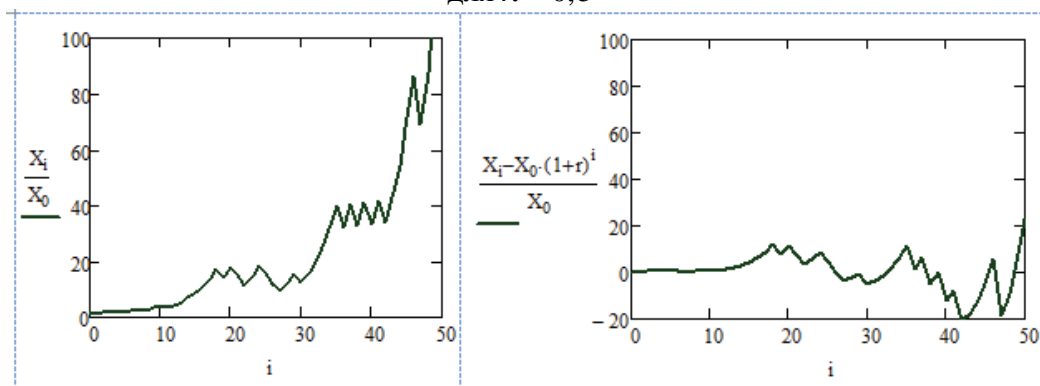

Рис. 4. Динаміка зміни капіталу інвестора для $\lambda = 0,5$

На рис. 5 наведено графіки зміни кількості банківських рахунків β_i і кількості акцій γ_i , які задає інвестор відповідно до оптимальної стратегії для $\lambda = 0,4$:

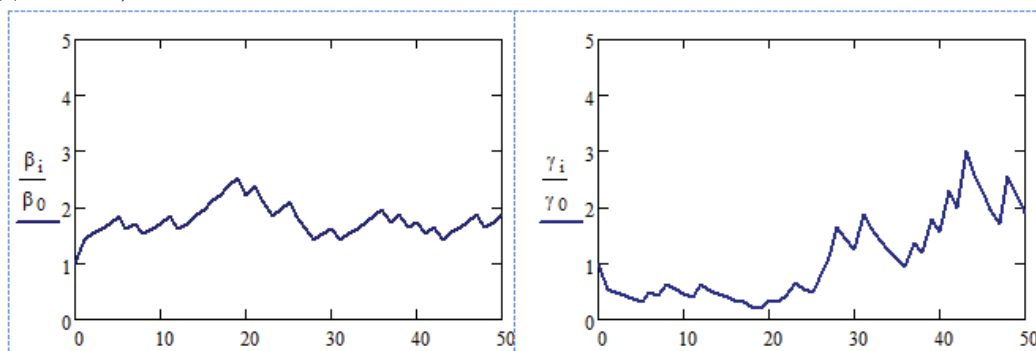

Рис. 5. Структура оптимального динамічного портфелю інвестора для $\lambda = 0,4$

На рис. 6 наведено графіки зміни капіталу інвестора X_i та різниці між капіталом та платіжною функцією f_i для $\lambda = 0,4$.

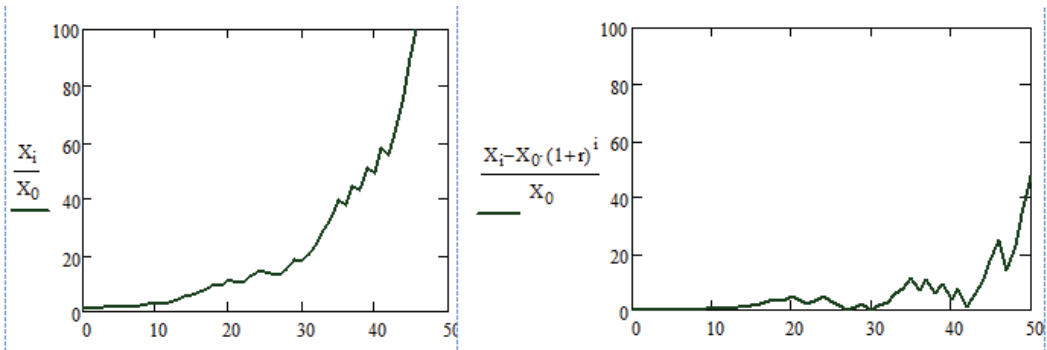

Рис. 6. Динаміка зміни капіталу інвестора для $\lambda = 0,4$

На рис. 7 наведено графіки зміни кількості банківських рахунків β_i і кількості акцій γ_i , які задає інвестор відповідно до оптимальної стратегії для $\lambda = 0,6$.

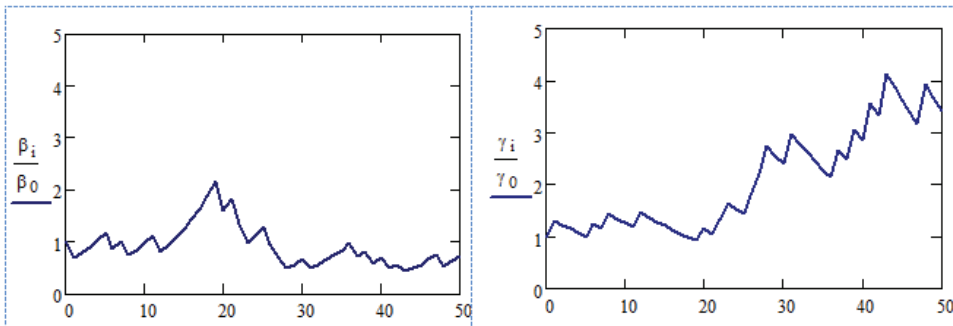

Рис. 7. Структура оптимального динамічного портфелю інвестора для $\lambda = 0,6$

На рис. 8 наведено графіки зміни капіталу інвестора X_i та різниці між капіталом та платіжною функцією f_i для

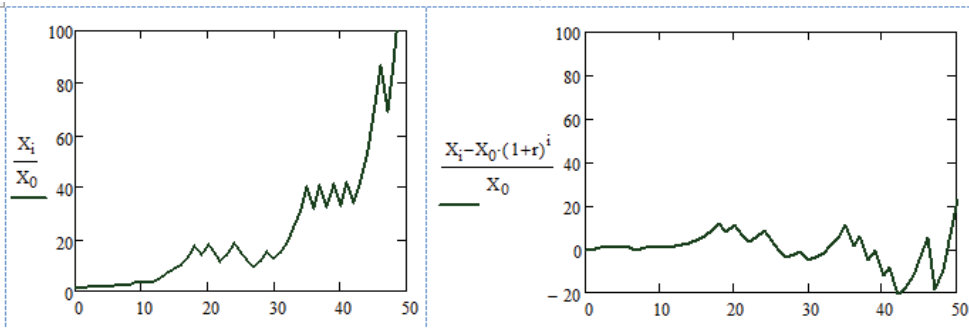

Рис. 8. Динаміка зміни капіталу інвестора для $\lambda = 0,6$

Таким чином, результати моделювання свідчать про те що, збільшення вагового коефіцієнту λ призводить до того, що інвестор зменшує кількість банківських рахунків і підвищує кількість акцій у

своєму портфелі. Внаслідок цього капітал інвестора у середньому скоріш зростає, але при цьому збільшується ризик, що проявляється в значних випадкових коливаннях графіку поточного рівня капіталу.

Висновки. Розглянута та розв'язана задача побудови моделі оптимальної динамічної стратегії побудови портфеля інвестора математичну з застосуванням моделі фінансового ринку на прикладі (B, S) -ринку із дискретним часом. В якості показника оптимальності поведінки інвестора використовується критерій, що враховує середній прибуток та ризик інвестора. Визначено оптимальні параметри розподілу капіталу, що характеризують портфель інвестора з використанням ризикових та безризикових активів. Результати моделювання свідчать про те, що капітал інвестора у середньому зростає швидше, ніж платіжна функція f_n . Збільшення коефіцієнту λ призводить до того, що інвестор зменшує кількість банківських рахунків і підвищує кількість акцій у своєму портфелі.

Література

1. Бондарев Б. В. Инвестиции. Математическая теория. Донецк.: АПЕКС, 2002. – 227 с.
2. Гончар М. С. Фондовый рынок і економічний ріст. К.: Обереги, 2001. – 826 с.
3. Мальных В.И. Финансовая математика. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 247 с.
4. Барабанов А.Е. Краткие сведения по стохастической финансовой математике: Учебное пособие. – СПб.: С-Петербург. гос. ун-т, 2003. – 35 с.
5. Мельников А.В., Волков С.Н., Нечаев М.Л. Математика финансовых обязательств. – М.: ГУ ВШЭ. – 2001. – 234 с.
6. Домбровский В.В., Домбровский Д.В., Ляшенко Е.А. Управление с прогнозированием системами со случайными параметрами и мультипликативными шумами и применение к оптимизации инвестиционного портфеля // Автоматика и телемеханика. – 2005. № 5. С. 84 – 97.
7. Ширяев А.Н. Основы стохастической финансовой математики. Том 1. – М.: ФАЗИС, 1998. – 512 с.
8. Ширяев А.Н. Основы стохастической финансовой математики. Том 2. – М.: ФАЗИС, 1998. – 544 с.

Надійшла до редакції 18.04.2014